

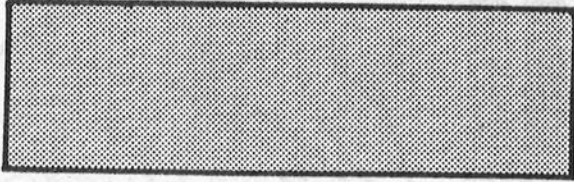
„Als er ijs ligt, kom ik niet”

VRIEZENVEEN - Elke dinsdagavond traint hij anderhalf uur bij D.E.T.O. en afgelopen donderdag zag-ie Abraham. Een vijftigjarige die geen training van de voetbal overslaat, dat is Frits Olthoff van de Dalweg in Vriezenveen. "Ik sla echt geen training over. Als het 's winters glad is van de sneeuw of zo, dan kom ik met de trekker. Dat is me al een paar maal gebeurd. Echt, dat trainen elke week is zo fijn. Daar word je weer een ander mens van. Alleen als er ijs is, dan kom ik niet. Ik ben een fervent schaatsers en dat gaat dan voor."

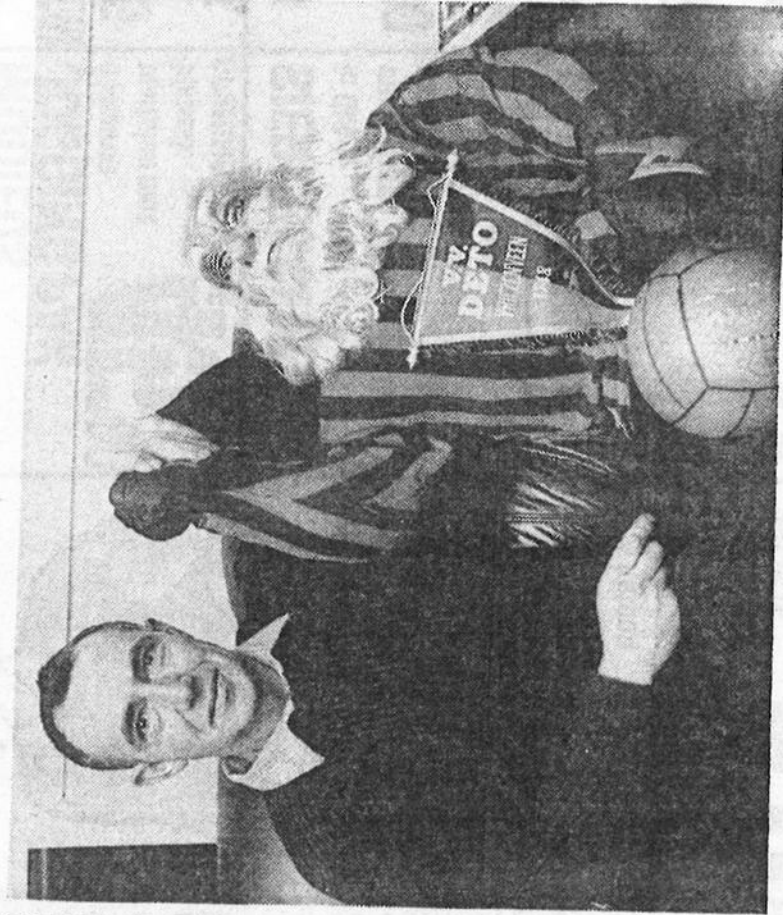
Frits Olthoff is een begrip voor D.E.T.O. Twintig jaar lang heeft hij in het eerste elftal gespeeld. Eerst in de Weitemanslanden.

"Ik was er echt een voorstander van dat we naar het Midden gingen. Ik ben nu wel langer onderweg, maar hier ligt de toekomst voor D.E.T.O., en niet in de Weitemanslanden. In 1953 ben ik in het eerste elftal gekomen. Toen speelde D.E.T.O. nog Tweede Klasse, dat was de hoogste Klasse voor de zaterdagamateurs. Bekende namen waar ik mee gevoetbald heb zijn: Schoenmaker, Henk Wiltvank, Bennie Webbink, Hans van het Laar, Henk Jaspers Fayer, Marinus Niks, Johan Alberts, Herman Reekers, Frans Jansen en natuurlijk Alkema. Ik zal er best een stel vergeten hebben op te noemen, maar in twintig jaar zijn dat nogal wat namen. Eigenlijk heb ik overal gespeeld, van links binnen tot links back."

Secretaris Hans van 't Laar vult aan: "In die Tweede Klasse speel-

Frits Olthoff f. „Eigenlijk heb ik overal gespeeld”

ik in Albert Stokman een prima trainer. Hij is trainer nu nog in het elftallen. Ik voetbal nu nog in het zevende, dat is het veteranenelftal van D.E.T.O. In drie jaar tijds hebben we pas geleden onze eerste nederlaag gehad. Twee jaar achter elkaar zijn we gepromoveerd. We spelen vaak tegen jonge "broekies". En dan denken ze dat ze gemakkelijk kunnen winnen...."

Afgelopen donderdag was er groot feest bij Frits Olthoff. Abraham zien doe je maar eens in je leven, dus dat moet gevierd worden. En vieren doe je samen met vrienden, familie en vooral met veel mensen van D.E.T.O. Natuurlijk was het hele elftal present, daarnaast een commissie van de lagere elftallen, het bestuur, trainer Stokman' enz. Natuurlijk ontbrak de Abraham niet, in D.E.T.O. temoe gestoken. "Een man was er niet bij tijdens het feest. Dat was Dr. Oosthoek uit Rijssen. Voor velen een be-grip, want jarenlang was hij scheidsrechter. Hij was met vakantie, zodat hij er niet bij kon zijn, want die man is een begrip voor me uit die lange voetbalperiode", aldus de vijftigjarige voetballer. En als je jarig bent komen er natuurlijk ook kadoos, de mensen bedachten hem met aardig herinneringen aan deze dag. Bovenaan zijn verlanglijstje stonden een paar voetbalschoenen. "Die heb ik ook gekregen, en die wil ik ook nog helemaal verslijten hoor, want aan stoppen denk ik nog lang niet. Bij DES loopt nog iemand rond van in de zestig, dus ik kan nog wel even".

ven in Friesland. Je hing machtig veel aan elkaar. Zo professioneel als nu ging het allemaal niet. In de tijd dat Alkema trainer/speler was kregen we pas voor het eerst iets van een voorbereiding op de wedstrijd. Een half uur voor die tijd moesten we dan op school komen. Hij klapte dan het bord om en daar stond dan de opstelling, tegen wie we moesten spelen. Nu, zoveel jaar later, heb

den ploegen als een WHC, DOVO en noem ze maar op. Frits was een begrip voor die spelers hoor. Iedereen kende hem, als ze er eens tegen speelden, naar Groningen of bo-